

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **N. K. T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2020, čj. MV-164359-4/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 4. 2020, čj. 77 A 23/2020-36,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 4. 2020, čj. 77 A 23/2020-36, **se ruší** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce vede spor s žalovaným ohledně rozhodnutí ve věci jeho žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU na území ČR. Krajský soud žalobu usnesením odmítl, jelikož měl za to, že ji jménem žalobce podal advokát Mgr. Petr Václavek, který k tomu nebyl zmocněn.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, a to z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítá, že Mgr. Václavek mohl žalobu podat na základě plné moci, kterou krajskému soudu předložil. Stěžovatel sice zmocnil advokáta Mgr. Marka Čechovského, součástí plné moci je ale také substituční zmocnění, kterým Mgr. Čechovský dále v této věci zmocnil Mgr. Václavka.

[3] Stěžovatel kasační stížností napadl usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby. Takovou kasační stížnost lze opřít pouze o § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., předmětem posouzení je jen otázka, zda krajský soud postupoval správně, když žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

[4] Kasační stížnost je důvodná.

[5] Ze soudního spisu NSS zjistil, že stěžovatel podal žalobu ke krajskému soudu dne 21. 2. 2020; zaslal ji prostřednictvím datové schránky advokáta Václavka. V textu žaloby specifikoval, že jej zastupuje Mgr. Václavek. Dále avizoval, že jako přílohu žaloby zaslal i plnou moc, ta však přílohou nebyla. Přípisem ze dne 25. 2. 2020 krajský soud vyzval k předložení plné

moci, která by prokazovala oprávnění Mgr. Václavka zastupovat stěžovatele v řízení o žalobě. Tuto výzvu doručil do datové schránky Mgr. Václavkovi. Dne 28. 2. 2020 Mgr. Václavek zaslal krajskému soudu plnou moc ze dne 5. 2. 2018, kterou stěžovatel zmocnil Mgr. Čechovského k zastupování ve všech jeho právních věcech. Dle plné moci stěžovatel souhlasil s tím, že zmocněný advokát je oprávněn si za sebe ustanovit zástupce. Toto zmocnění na stejném listu plné moci přijal Mgr. Václavek.

[6] Krajský soud tuto plnou moc neakceptoval. Měl za to, že Mgr. Václavek nemohl podat žalobu jménem stěžovatele. Stěžovatel zmocnil k zastupování Mgr. Čechovského, nikoliv Mgr. Václavka, který žalobu podal. Dle krajského soudu tedy ani k výzvě nebyl odstraněn nedostatek jedné z podmínek řízení.

[7] NSS s tím nesouhlasí. Je sice pravda, že dle § 35 odst. 9 s. ř. s. může mít účastník v téže věci jen jednoho zástupce. Za takového zástupce je třeba považovat advokáta, kterého si stěžovatel zvolil a kterému udělil plnou moc. V daném případě byl takovým zástupcem Mgr. Čechovský. Ten při vystavování plné moci ze dne 5. 2. 2018 využil oprávnění dát se zastoupit jiným advokátem (§ 26 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii). Tím se Mgr. Václavek stal zástupcem (substitutem) Mgr. Čechovského. Ovšem Mgr. Václavek se nestal přímo zástupcem stěžovatele. Tím byl i nadále pouze Mgr. Čechovský jako stěžovatelem zvolený advokát (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 11. 2003, čj. 1 As 4/2003-48, č. 281/2004 Sb. NSS, v němž se řešil dopad tohoto pravidla na doručování písemností).

[8] Substitut odvozuje oprávnění k zastoupení advokáta od něho samého. Nemá-li konkrétní advokát žádný titul k tomu, aby mohl klienta zastupovat, nemůže ho mít ani jeho zástupce (substitut). Měl-li Mgr. Čechovský oprávnění zastupovat stěžovatele, pak takové oprávnění měl k datu podání žaloby i jeho substitut Mgr. Václavek. Vždy je na substitutovi, který činí konkrétní úkon, aby doložil, že je oprávněn zastoupit advokáta, kterého zmocnil účastník řízení. Jako takové oprávnění zpravidla slouží substituční plná moc. A takovou plnou moc advokát Václavek krajskému soudu předložil. Jakkoli to nelze považovat za vadu podání, Mgr. Václavek by jistě učinil lépe, pokud by již v žalobě uvedl, že ji podává jako zástupce Mgr. Čechovského. Jelikož záhlaví žaloby ani podpis pod ní takto neformuloval, sám zbytečně zmátl krajský soud. Tím pak nemalou mírou přispěl k nesmyslnému prodloužení řízení o žalobě v této věci.

[9] NSS proto v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud je vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení rozhodne krajský soud také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[10] Protože NSS rozhodl bezodkladně ve věci samé, nerozhodoval zvláště o odkladném účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu